

**Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl dokumento „Europos filantropija.
Neišnaudotas potencialas“**

(tiriamoji nuomonė ES Tarybai pirmininkaujančios Rumunijos prašymu)

(2019/C 240/06)

Pranešėjas **Petru Sorin DANDEA**

Tiriamoji nuomonė ES Tarybai pirmininkaujančios Rumunijos prašymu	Raštas, 2018 9 20
Teisinis pagrindas	Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 304 straipsnis
Atsakingas skyrius	Užimtumo, socialinių reikalų ir pilietybės skyrius
Priimta skyriuje	2019 4 24
Priimta plenarinėje sesijoje	2019 5 15
Plenarinė sesija Nr.	543
Balsavimo rezultatai (už / prieš / susilaikė)	132/5/15

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1. EESRK visiškai pripažįsta, kad pasitelkiant filantropiją galima kurti papildančią ir inovatyvią pridėtinę vertę socialinei sanglaudai, skatinant bendrąsias vertybes ir didinant mūsų visuomenės atsparumą. Komitetas rekomenduoja valstybėms narėms pripažinti, kad filantropija yra įsipareigojimo ir atsidavimo visuomenei forma, sudaryti sąlygas filantropinei veiklai vykdyti ir bendradarbiauti su filantropijos srityje veikiančiais subjektais įgyvendinant teisėkūros ir neteisėkūros iniciatyvas.

1.2. EESRK ragina valstybes nares, atsižvelgiant į ES laisves ir pagrindines teises, sukurti filantropijai palankią aplinką, kuri skatintų filantropinius ir pilietinius veiksmus, privačių subjektų aukojimą visuomenei naudingai veiklai ir filantropinių organizacijų kūrimą, taip pat užtikrinti, kad nacionalinės ir ES saugumo priemonės būtų grindžiamos rizika, būtų proporcingos ir pagrįstos įrodymais, tačiau kartu skatintų filantropinių veiksmų skaidrumą.

1.3. Gerovės valstybė ir socialinė apsauga yra Europos kūriniai, kurių pavydi kitos pasaulio šalys. Komitetas mano, kad valstybės narės turėtų stiprinti gerovės valstybę, Europos socialinį modelį ir socialinės apsaugos sistemas, kurių pagrindas – teisinga mokesčių sistema ir veiksminga užimtumo politika. Dėl to padidės filantropinių organizacijų papildomumas ir jos turės daugiau gebėjimų patenkinti labiausiai pažeidžiamų asmenų poreikius ir spręsti problemas, kurių negali visapusiškai išspręsti viešosios institucijos arba privatusis sektorius.

1.4. Kadangi laisvas kapitalo judėjimas yra kertinis ES bendrosios rinkos principas, EESRK mano, kad ES ir valstybės narės turėtų teikti pirmenybę tam, kad ši pagrindinė laisvė, laikantis nediskriminavimo principo, būtų užtikrinama ir teisėje, ir praktikoje, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybinei filantropinei veiklai vykdyti ir filantropinėms investicijoms. Taip pat reiktų apvarstyti, kokias viršnacionalines teises formas galima būtų taikyti siekiant sudaryti palankesnes sąlygas dalyvauti filantropinėje veikloje.

1.5. ES, siekdama bendros gerovės, galėtų pasinaudoti privačiųjų išteklių poveikiu. Šiuo tikslu ji turėtų sukurti finansines priemones (pvz., pagal 2018 m. programą „InvestEU“), kuriomis būtų skatinamas bendras finansavimas su filantropijos sektoriumi ir bendros investicijos bei didesnį socialinį poveikį turintis investavimas, ir pagal kurias būtų taikomos garantinės priemonės, skirtos sumažinti filantropinių organizacijų patiriamą finansinę riziką, kylančią dėl su jų veikla susijusių investicijų. ES taip pat turėtų sudaryti palankesnes sąlygas dalyvauti įgyvendinant socialines inovacijas.

2. Įžanga

2.1. Filantropija įvairiais būdais prisidedama gerinant Europos ir viso pasaulio žmonių gyvenimo sąlygas. Visoje Europoje atskiri asmenys, šeimos, socialiniai partneriai, pilietinės visuomenės organizacijos ir verslo subjektai, palaikydami šią ilgametę tradiciją, kuria didinamas mūsų bendras žmogiškumas, prisideda prie bendros gerovės, aiškiai papildydami valstybės vaidmenį.

2.2. Atskiri asmenys aukoja, greičiausiai, dar nuo tų laikų, kai žmonės pradėjo bendrauti tarpusavyje, o daugelyje Europos šalių organizuotos aukojimo veiklos (pvz., pasitelkiant fondus) ištakos siekia Romos imperijos laikus. Visgi Europa yra nevienalytis žemynas, todėl filantropiją lemia nevienodos istorinės ir kultūrinės aplinkybės, ekonominės ir politinės sąlygos bei taisyklės.

2.3. Šiais laikais filantropija yra vienas iš būdų parodyti įsipareigojimą visuomenei, viešajai gerovei, solidarumui ir aktyviam pilietiškumui. Vykdamas filantropinę veiklą pagrindinį vaidmenį atlieka atskiri asmenys – jie savo privačiais ištekliais gali prisidėti prie visuomenei naudingos veiklos ir šiuo tikslu gali remti arba įkurti filantropines organizacijas, kurios laikosi skaidrumo ir atskaitomybės principų.

2.4. Filantropiniai srantai saugomi ES sutartyje įtvirtintomis laisvėmis. ES pagrindinių laisvių chartija, o ypač joje įtvirtinta teisė jungtis į asociacijas, piliečiams suteikiama teisė kurti ir organizuoti filantropijos sistemas. Daugelis jų propaguoja ES vertybes, kurios išdėstytos ES sutarties 2 straipsnyje ir kurios apima pagarbą žmogaus orumui, žmogaus teisėms ir teisei valstybei.

2.5. Filantropija siekiama sutelkti visuomenę socialinės sanglaudos, aktyvaus pilietiškumo, įsipareigojimų vykdymo ir lygių galimybių klausimais. Šios vertybės yra svarbios mūsų visuomenei. Laikytis šių vertybių skatina pasipiktinimas neteisingumu, siekis rūpintis labiausiai pažeidžiamais asmenimis, užuojauta, troškimas kurti novatorišką ateitį ir atsakomybė išsaugoti vertingus gamtos ir kultūros paminklus. Daugelis asmenų ir filantropinių organizacijų, vadovaudamiesi šiomis vertybėmis, siūlo sprendimus ir pasiekia apčiuopiamų rezultatų.

2.6. Europos filantropijos sektorių sudaro įvairių rūšių paramos teikėjai ir filantropijos subjektai. Nors nėra atlikta bendro, naujausio ir išsamaus visos ES valstybes nares apimančio Europos filantropijos tyrimo, esama tam tikrų orientacinių duomenų apie šį sektorių. Remiantis 2016 m. Europos paramos teikėjų ir fondų tinklų (angl. *Donors and Foundations Networks in Europe, DAFNE*) surinktų duomenų analize, kurią atliko JAV fondų centras, Europoje yra daugiau kaip 147000 registruotų „visuomenei naudingą veiklą vykdančių fondų“, kurių bendros išlaidos per metus sudaro beveik 60 mlrd. EUR. Ši informacija grindžiama naujausiais 24-ųjų Europos šalių, taip pat 18-os ES valstybių narių, duomenimis. 2017 m. Europos filantropijos mokslinių tyrimų tinklo paskelbtame tyrime⁽¹⁾ pateikta išsami 20-ies Europos šalių (19-os ES valstybių narių ir Šveicarijos) namų ūkių, bendrovių, visuomenei naudingą veiklą vykdančių organizacijų ir labdaros loterijų filantropinių aukojimų apžvalga (remiantis 2013 m. duomenų šaltiniais). Skaičiuojama, kad šiose 20-ųjų valstybių narių indėlis į Europos filantropiją kasmet sudaro bent 87,5 mlrd. EUR (remiantis mažesniu įvertinimu).

3. Vaidmuo ir vertė

3.1. Filantropinės iniciatyvos skirtos visuomenės problemoms vietos, regionų, nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygmenimis. Filantropinis aukojimas apima visuomenei naudingą veiklą pradedant idėjų įvairovės, įtraukios visuomenės, neigalijų, romų ir migrantų integracijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės principo skatinimu, baigiant mokslinių tyrimų ir inovacijų, aplinkos problemų, meno ir kultūros, socialinio teisingumo projektu, startuolių ir socialinės ekonomikos įmonių steigimo visose ES aktualiose srityse finansavimu.

3.2. Kadangi filantropija yra labai įvairiapusė, šis sektorius gali nustatyti nišines sritis, teikti paramą ir imtis atitinkamų veiksmų tais atvejais, kai rinkos ir valdžios subjektams tai padaryti sunkiau⁽²⁾. Filantropinėmis iniciatyvomis dažnai skatinamos inovacijos ir naujos idėjos. Filantropiniai veiksmai naudingi nustatant ir išbandant naujus visuomenės problemų sprendimo būdus. Užsiimant filantropija bandoma spręsti šias problemas, dažniausiai sėkmingai, kartais patiriant nesėkmę, tačiau visuomet siekiama mokytis ir dalytis geriausia patirtimi.

3.3. Daugeliu atvejų viešojo sektoriaus subjektai (pvz., nacionalinės Vyriausybės ir vietos valdžios institucijos) ir filantropijos subjektai bendradarbiauja siekdami papildyti vieni kitų veiklą, kuria užtikrinama, kad mūsų visuomenė ir toliau būtų tvirta. Filantropijos poveikis bus svaresnis, jei viešosios institucijos galės ją paremti. EESRK supranta, kad filantropija padeda žmonėms, tačiau ji nėra Europos socialinio modelio (solidari socialinė apsauga, viešosios paslaugos, socialinis dialogas) dalis ir negali užimti šio modelio vietos. Komitetas taip pat supranta, kad vien filantropijos gali nepakakti siekiant padėti skurdžiausiems žmonėms. Jis rekomenduoja išsaugoti ir plėtoti solidarias socialinės apsaugos sistemas ir pripažįsta filantropinių organizacijų pagalbą šioms gyventojų grupėms.

3.4. Filantropija gali užsiimti kiekvienas asmuo; visi žmonės gali aukoti. Kasmet Europoje aukoja milijonai rėmėjų ir finansuotojų – tai ir fiziniai asmenys, ir įmonės. Aukojimas – pirmiausia yra užsidegimas, dėkingumas ir įsipareigojimas, susijęs su visuomenės problemomis ir kartu papildantis viešuosius veiksmus. Asmenys ir organizacijos, įskaitant įmones, gali įvairiai prisidėti vykdamas visuomenei naudingą veiklą. Tai galima atlikti pradedant dovanų ir (arba) aukų skyrimu filantropijos tikslais arba socialinio poveikio investicijomis, baigiant paramos teikėjų kontroliuojamais fondais arba įsteigiant nepriklausomas privačias filantropines organizacijas, kurios turi ilgalaikį tikslą.

3.5. Filantropinė veikla vykdoma sprendžiant tarptautinio, tarpvalstybinio ir Europos masto klausimus. Visuomenei naudingos veiklos klausimai (kaip antai klimato kaita ir pavojus sveikatai) aktualūs ir už valstybės ribų, o europiečiai tampa vis mobilesni. Todėl filantropinės organizacijos ir paramos teikėjai vis dažniau vykdo veiklą tarpvalstybiniu lygmeniu ir bendradarbiauja su partneriais iš visų Europos valstybių, nors užsiimant tarpvalstybine filantropija susiduriama su kliūtimis. Filantropijos subjektai taip pat yra įsipareigoję puoselėti pasaulines vertybes ir iniciatyvas, tokias kaip darnaus vystymosi tikslai ir klimato susitarimas, bei skatina jas įgyvendinti ES, nacionaliniu ir vietos lygmenimis.

⁽¹⁾ www.ernop.eu.

⁽²⁾ Pavyzdžiui, žr. apie Belgijos NVO „Kick Cancer“, kuri finansuoja mokslinius tyrimus, reikalingus kurti vaistams, skirtiems vėžiu sergantiems vaikams, <https://kickcancer.org/?locale=en>.

3.6. Fondai ir kitos filantropinės organizacijos taip pat gali veikti kaip „telkėjai“, suburiantys įvairius suinteresuotuosius subjektus, kurių dalyvavimo reikia norint spręsti konkretų klausimą.

3.7. Vis stiprėjant neigiamam visuomenės diskursui pilietinės visuomenės organizacijų atžvilgiu, kai kurios nacionalinės Vyriausybės nustato arba svarsto galimybę nustatyti griežtesnes taisykles, kuriomis vadovaujantis susiaurinamos galimybės vykdyti filantropinę veiklą⁽³⁾. Vis dėlto, siekiant kurti aukojimo kultūrą, būtinos priemonės, kuriomis būtų skatinama filantropija ir apskritai sudaromos palankios sąlygos ja užsiimti. Susiaurinus galimybes vykdyti veiklą, visuomenė gali pradėti vis mažiau pasitikėti vertingu pilietinės visuomenės vaidmeniu, kurį ji atlieka skatindama visos visuomenės vystymąsi.

4. Kliūtys, kurias būtina įveikti siekiant Europoje visapusiškai pasinaudoti filantropijos teikiamomis galimybėmis

4.1. Siekiant visapusiškai pasinaudoti filantropijos teikiamomis galimybėmis, ES ir valstybių narių lygmeniu reikia sudaryti palankią aplinką filantropijai ir organizuotoms jos formoms. Be kita ko, siekiant šio tikslo reikia sukurti palankią socialinę, kultūrinę ir teisinę aplinką, kurioje būtų skatinama įsitraukti į filantropinę veiklą. 2018 m. Oonagh Breen atlikus tyrimą *Enlarging the Space for European Philanthropy* („Europos filantropijos erdvės didinimas“)⁽⁴⁾ paaiškėjo, kad nors ES bendrojoje rinkoje esančios įmonės kapitalo priaugio tikslais gali nepatirdamos nepagrįstų suvaržymų vykdyti veiklą skirtingose šalyse, tai netaikoma filantropinėms organizacijoms ir filantropiniams srautams. Be to, kalbant apie veiklos vykdymo erdvę, kyla problemų dėl kai kuriose ES šalyse vykstančių nerimą keliančių pokyčių, susijusių su finansavimui iš užsienio pradedamais taikyti apribojimais, ir dėl vis didesnių reikalavimų saugumo darbotvarkėje.

4.2. Filantropijos organizacijos yra svarbios partnerės vykdant pilietinį dialogą, kuriam užtikrinti reikia griežtesnių priemonių⁽⁵⁾. Filantropinės organizacijos ir paramos teikėjai vis dažniau vykdo veiklą tarpvalstybiniu lygmeniu ir bendradarbiaudami su partneriais, tačiau jie susiduria su įvairiomis teisinėmis, administracinėmis ir finansinėmis kliūtimis:

- kartais prieš vykdydamos veiklą kitoje šalyje filantropinės organizacijos turi būti įregistruotos. Juridinis asmuo užsienyje pripažįstamas ne visada;
- daugelyje valstybių narių netaikomos jokios teisinės nuostatos dėl filantropinės organizacijos buveinės perkėlimo į kitą valstybę, todėl dėl šio proceso kyla daug teisinio netikrumo;
- filantropijos subjektai negali jungtis tarpvalstybiniu lygmeniu taip, kaip jungiasi įmonės;
- Vyriausybės neturėtų mažinti priemonių, kuriomis skatinamas aukojimas arba parama filantropinėms organizacijoms, įskaitant tarpvalstybinį kontekstą, ypač tais atvejais, kai šios organizacijos siūlo paslaugas, kurių neteikia rinka arba viešosios institucijos;
- taip pat esama finansinių ir administracinių kliūčių, dėl kurių sunkiau vykdyti filantropinę veiklą, ypač tarpvalstybiniu lygiu, nes mokesčio nediskriminavimo principas tarpvalstybinės filantropijos veiklai dar nėra vienodai ir tinkamai įgyvendinamas valstybės narėse⁽⁶⁾.

4.3. Be to, pastebėta, kad taikomi suvaržymai finansavimui iš užsienio (nors, remiantis ES laisvo kapitalo judėjimo principu, filantropijai skiriamo finansavimo srautai turėtų judėti nevaržomai), be to, filantropinei veiklai vykdyti kartais kyla problemų dėl nacionalinio ir ES lygmens saugumo politikos. Nors saugumo darbotvarkė yra itin svarbus ir bendras klausimas, atsargumas būtinas tais atvejais, kai sektorius gali patirti nenumatytų pasekmių. Politikos priemonės turi būti grindžiamos rizika ir proporcingos.

4.4. Filantropijos sektorius taip pat aktyviai kovoja su ekstremizmu ir teikia humanitarinę paramą. Šiame sektoriuje yra sukaupta vertingų žinių ir praktinės patirties, būtinų sprendžiant tokias problemas.

4.5. Kalbant apie politinę aplinką, būtina, kad nacionaliniu, o ypač – Europos Sąjungos, lygmenimis būtų geriau suvokiamas papildomasis filantropijos vaidmuo viešosios veiklos srityse. Europos Sąjungos institucijose filantropija beveik neaptariama.

⁽³⁾ Žr. 2018 m. ES Pagrindinių teisių agentūros tyrimą, skirtą pilietinės visuomenės erdvei, kuriame buvo išvardyti pilietinės visuomenės iššūkiai (įskaitant filantropinę erdvę) skirtingose ES šalyse – <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/challenges-facing-civil-society-orgs-human-rights-eu>

⁽⁴⁾ Europos filantropijos erdvės didinimas.

⁽⁵⁾ EESRK ryšių grupės veiksmų planas dėl ES sutarties 11 straipsnio 1 dalies ir 11 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo.

⁽⁶⁾ Boosting cross-border philanthropy in Europe: towards a tax-effective environment (EFC-TGE study) by Hanna Surmatz and Ludwig Forrest, May 2017

5. Filantropijos plėtra ir potencialas

5.1. Filantropijos mastai sparčiai didėja. Pastaruoju dešimtmečiu vykdoma vis daugiau privačių iniciatyvų siekiant spręsti visuomenės problemas, kurias ekonomikos subjektams sunkiai pavyksta įveikti savo jėgomis. Tokios iniciatyvos tapo labai svarbia mūsų visuomenės atrama. EESRK apgailestauja dėl neigiamo poveikio, kurį turėjo sumažėjęs Vyriausybės pajėgumas užtikrinti apsaugą ir socialines paslaugas savo piliečiams. Todėl pačiu laiku keliamas klausimas apie sąlygų, kuriomis filantropija galėtų klestėti, stiprinimą. Šiuolaikinės Europos filantropinės organizacijos atsirado neseniai. Per pastaruosius du–tris dešimtmečius labai pagausėjo visuomenei naudingą veiklą vykdančių fondų. Pavyzdžiui, 2001–2014 m. tokių fondų skaičius Prancūzijoje padidėjo daugiau nei du kartus. Beveik pusė 2012 m. Belgijoje veikusių fondų buvo įsteigti po 1995 m. ir šis sektorius per pastarąjį dešimtmetį smarkiai išaugo. NET daugiau kaip 70 % visuomenei naudingą veiklą vykdančių fondų, kurie Ispanijoje veikė 2014 m., buvo įsteigti po 1994 m. (7).

5.2. Daugelyje Europos valstybių pastebimas nuolat didėjantis aukojimas filantropijos tikslais ir dalyvavimas vykdamas filantropinę veiklą. Ši tendencija ypač sustiprėjo per pastaruosius keletą metų. Filantropijos barometrų duomenimis, toks augimas fiksuojamas visoje Europoje.

5.3. Didėja bendruomenės dalyvavimo vietos lygmens filantropinėje veikloje mastai. Visoje Europoje veikiantys bendruomenės fondai atlieka iš esmės svarbų vaidmenį siekiant socialinės sanglaudos.

5.4. Visų pirma jaunimas siekia kurti bendrą gerovę ir daugeliu įvairių būdų dalyvauja veikloje. Mokslininkai pabrėžia pasaulinio masto judėjimo, naujų vertybių ir teigiamo technologinės plėtros (sutelktinio finansavimo, socialinių tinklų, ne vienoje valstybėje siekiamų pasaulinio masto tikslų, taip pat vietos lygmens visuomeninių iniciatyvų) poveikio svarbą. Socialinės investicijos yra esminis aspektas.

5.5. Moterys taip pat atlieka labai svarbų vaidmenį Europos filantropijos sektoriuje. Filantropinėje veikloje dalyvauja vis daugiau moterų. Moterys, skirdamos aukas, paprastai labiau dalyvauja ir įsitraukia, jos nori susipažinti su žmonėmis, kuriems skiria lėšas, bendradarbiauja su bendraminčiais ir aktyviai dalyvauja sprendžiant problemą. Jos dažnai aukoja sudėtingesnėms problemoms, tokioms kaip smurtas dėl lyties ar sveikatos priežiūra.

5.6. Atsilyginimas aukojant tapo įmonių sektoriaus veiklos dalimi. Visoje Europoje filantropinė veikla įtraukiama į įmonių socialinės atsakomybės strategijas ir tuo jas sustiprina. Vis daugiau įvairaus dydžio įmonių bendrai gerovei skiria finansinių išteklių, produktų, žinių ir laiko.

5.7. Reikėtų skirti itin daug dėmesio ir paramos augančiam socialinės ekonomikos sektoriui, nes būtent jame galima vykdyti novatorišką filantropinę veiklą. Vis daugiau asmenų ir verslininkų pradeda įgyvendinti socialinės ekonomikos verslo modelius, kuriais labiausiai prisidedama prie tvarios ekonominės ir socialinės plėtros (8).

6. Filantropijos skatinimas Europoje

6.1. *Filantropijos pripažinimas.* Reikia pripažinti, kad filantropija gali kurti pridėtinę vertę socialinei sanglaudai, skatindama bendrąsias vertybes ir didindama mūsų visuomenės atsparumą. Reikia skatinti filantropiją kaip būdą parodyti savo įsipareigojimą visuomenei. Reikia bendradarbiauti su filantropijos veiklą vykdančiais subjektais ir kurti erdvę teisės aktams ir reglamentavimui, kuriais būtų skatinama ši socialinio dalyvavimo forma.

6.2. *Filantropijos įgalėjimas ir apsauga.* Reikia raginti valstybes nares sukurti sąlygas filantropijos įgalėjimui. Būtina užtikrinti, kad nacionalinės ir ES saugumo priemonės būtų grindžiamos rizika, būtų proporcingos ir pagrįstos įrodymais. Nereikia stabdyti filantropinės ir pilietinės veiklos. Reikia teikti paskatas privačiam aukojimui visuomenei naudingiems tikslams laikantis fiskalinio teisingumo principo.

6.3. *Palankesnių sąlygų užsiimti filantropija tarpvalstybiniu lygmeniu kūrimas:* laisvas kapitalo judėjimas yra kertinis ES bendrosios rinkos principas. Būtina užtikrinti, kad ši pagrindinė laisvė būtų taikoma teisiškai ir praktiškai kartu laikantis nediskriminavimo principo, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas filantropinei veiklai tarpvalstybiniu lygmeniu. Filantropinių organizacijų tarpvalstybinėms investicijoms tenka esminis vaidmuo. Taip pat reikėtų apsvaistyti, kokias viršnacionalines teises formas galima būtų taikyti siekiant sudaryti palankesnes sąlygas dalyvauti filantropinėje veikloje.

6.4. *Bendras aukojimas ir bendras investavimas siekiant viešosios gerovės ir tvirtesnės pilietinės visuomenės.* Reikia sudaryti palankesnes sąlygas naudotis socialinių inovacijų priemonėmis ir kurti strategines partnerystes su filantropijos veiklą vykdančiais subjektais. ES turėtų pasinaudoti privačiųjų išteklių poveikiu siekdama bendros gerovės, tuo tikslu nustatydamas finansines priemones, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos bendram aukojimui ir skatinamas filantropinių organizacijų bendras investavimas.

(7) http://www.fundaciones.org/EPORTAL_DOCS/GENERAL/AEF/DOC-cw585d042d56ecf/Aefsectorfundacional3erInforme3.pdf

(8) 2015 m. gruodžio 7 d. ES Tarybos išvados „Socialinės ekonomikos, kaip vieno iš pagrindinių ekonominio ir socialinio vystymosi veiksnių Europoje, skatinimas“.

6.5. *Atvirumas inovacijoms.* Gyvename laikais, kurie daug žada filantropijai. Naudojantis novatoriškais metodais, kaip antai socialinėmis investicijomis, poveikio obligacijomis, poveikio investavimu ir įmonių filantropija, kuriamas proveržis ir suteikiamas naujas akstinas ir teikti labdarą įprastu būdu, ir kurti įmonių filantropijos praktiką. Naujos technologijos ir socialiniai tinklai leidžia sparčiai naujais būdais įsitraukti į veiklą ir daryti poveikį. „Duomenys gerovės tikslais“ ir skaitmeninimas visoje Europoje filantropijai atveria naujų galimybių. Šiuo metu kuriama nauja Europos tarpvalstybinė platforma, kuria paramos teikėjams iš visos Europos sudaromos sąlygos remti visoje Europoje veikiančias organizacijas. Viešojo ir privačiojo sektorių suinteresuotieji subjektai turėtų skatinti ir kurti tokias iniciatyvas siekdami, kad filantropija būtų tikslingesnė, o jos poveikis – didesnis.

2019 m. gegužės 15 d., Briuselis

*Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Luca JAHIER*
